

Medlem fra Thisted, synes jeg, er selv saa raff til at advare os, at jeg godt kan være lige saa raff. Jeg vil animode det ærede Medlem fra Thisted, som den, der hører til den Side, om ikke at drive Spillet for vidt, man har set, hvorledes det er gaact andre Steder, og man kan være bange for, at det samme ogsaa kan ske her; det skulde undre mig, om Folket her i 1885 stod længere tilbage end Folk andre Steder i 1848. Jeg tror det under alle Omstændigheder ikke, jeg tror ikke, at Folket lader sig paatvinge en Opfattelse af vor Forfatning, selv om man vil gjøre det ved Fængslinger, Arrestationer eller ved at tyrannisere Folket paa nok saa mange Maader. Jeg tror, at den Opfattelse, der er til Stede i det danske Folk, vedblivende vil være til Stede, og Hævnen vil komme, om ikke i Dag eller i Morgen, saa nogle Dage senere. (Afbrudelse) Ja, det er ikke Noget at være gemyttlig over, ingenlunde, og naar det ærede Medlem fra Thisted synes, det er saa gemyttligt, saa ligger det i, at han aldrig har tænkt rigtigt over disse Forhold, han har aldrig tænkt over, hvad der er sket i den fattige, den almindelige Befolkning, men jeg vil haabe, at han vil tænke over, hvad det vil sige at berøve den fattige Befolkning det Eneste, den er i Besiddelse af, thi jeg paa- staar, at det er Reaktionen's Opgave i Die- blisset at borttage det Sidste og det Eneste, som den Fattige eier. Det er det, jeg advarer imod.

Dinesen: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, ikke for at svare paa den sidste Del af det ærede Medlems Fore- drag, thi den sidste Del deraf tror jeg har bedst af at blive staaende blot som en Kjends- gjerning, som Noget, der er sagt her i Thinget. Hvad derimod den første Del af hans Foredrag angaar, som jo ogsaa for en væsentlig Del var rettet mod mig, saa har jeg bedt om Ordet blot for at gjøre et Par Bemærkninger, da jeg tror, at Udforsigt af, hvad han sagde, berøede paa en Misforstaaelse, og den vil jeg helst have klareret, medens vi ere her. Jeg kan iøvrigt ikke Andet end udtale min Glæde over den Opmærksomhed, der vakktes for det ærede Medlem, strax han fik Ordet, en Opmær- somhed, der syntes, inden han fik Ordet, at true med at forsvinde fra Salen og fra Til- hørerpladsen. Naar det ærede Medlem gjorde en Indvending, imod, at jeg havde betegnet ham og hans Kollega, som sidder ved Siden af ham (F. Holm), som Arbeid-ernes Førere, tror jeg, at det ærede Med- lem alligevel selv længere henne i sit Fore- drag kom til at indrømme, at denne Be-

tegnelse var rigtig. Om han ikke selv brugte Ordet „Fører“, brugte han Ordet „Ledere“, i samme Forstand, som jeg har brugt Ordet „Fører“, den Gang han talte om dem, der tidligere have ledet Arbejderne, Mænd, som efter hans Mening, lode sig kjøbe til at reise over paa den anden Side af Atlanter- havet. At det er Tilfældet, at Lederne af Arbejderne paa denne Maade kom over paa den anden Side af Atlanterhavet, har jeg ikke før hørt; jeg har kun tidligere hørt, at der var andre talende Grunde til Stede for dem til at reise over paa den anden Side af Atlanterhavet, men ikke, at de vare kjøbt til at gjøre det. Smidlertid er dette jo noget Ubæjantligt. Jeg tror ikke, at der opstaar nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem mig og det ærede Medlem, om jeg fortsætter med at tale om „Førere“ og „Le- dere“ og derved tænker paa det ærede Med- lem og hans Sidemand. Jeg skal for øv- rigt gjøre opmærksom paa, at jeg foruden at tale om Arbejdernes Førere talte om dem i det Hele, som staa paa Oppositionens Side her i Salen, da jeg sagde, at det var Visnepolitikken, der var Skyld i, at Arbejdernes Stilling, navnlig i Hovedstaden, var saa slet, som den i Virkeligheden er. Jeg skal gjøre den Indrømmelse overfor det ærede Medlem, at naar jeg taler om de Millioner, som kunde komme omkring i Landet, skal jeg undlade at tale om, hvad det vil koste at befæste Kjøbenhavn. Jeg skal gjerne — og det gjorde jeg ogsaa før — holde dette Spørgsmaal ude af Betragt- ning; men jeg siger, at der er desuagtet saa mange Arbejder at gennemføre, store og imaa, her i Byen og i dens Omegn, at det vilde give en ganske anden Tilstand for Befolkningen i Kjøbenhavn, dersom disse Arbejder vare bleve bevilgede til Udførelse end nu, da de ere nægtede. Den eneste Slutning, jeg drog af det, jeg sagde før, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Hørdum) har gjort Indven- dinger imod, er den, at i den Bevægelse i Fernindustrien, som man paa den ene Side kalder Lock-out og paa den anden Side Strike, vilde Arbejderne være bleve den seirende Part, dersom ikke Visnepolitikken havde været. Det har jeg udtalt som min Mening, og det er den eneste Slutning jeg drog af, hvad jeg sagde før, og denne Me- ning er ikke bleven modbevist af det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem talte om, at Regjeringen stod paa den Side, at, ved hvad den gjorde og tilstræbte, havde den til Hensigt at berøve Arbejderne deres Ret- tigheder, saa siger jeg, at det er det ærede Medlem aldeles uberettiget til at sige; dette